

fremmede Selskaber gunstigere her i Landet, end danske Selskaber ere stillede i de fremmede Selskabers Hjemland. Forslaget motiveres ved Billighedshensyn, der efter Livsforsikringslovens Vedtagelse kunne tages med større Tryghed. Det er sikkert erkendt fra alle Sider, at det har vist sig, at de Regler, som Selskaberne hidtil ere beskattede efter, have tyngtet stærkere paa dem, end rimeligt var.

Forslaget er i den Skikkelse, hvori jeg har forelagt det, gaaet let og hurtigt gennem det andet Ting. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Bramsen: Den højtærede Minister har Ret i, at der allerede fra den første Tid har været Misfornøjelse blandt de udenlandske Forsikringsselskaber med de i § 16, 3die Stykke, i den kommunale Skattelov af 1903 indeholdte Regler for Ansættelsen af Selskabernes Kommuneskat. For Skadesforsikringernes Vedkommende — det er Brandforsikring, Søforsikring, Tyveriforsikring, Ulykkes-, Spejlglas-, Kreatur-, og en hel Del andre Forsikringer — skal jeg ikke her nærmere komme ind paa, hvad man har gjort til Genstand for Klage og ønsket ændret, da det ikke paa direkte Maade foreligger til Behandling her i Dag. Derimod skal jeg nævne, at de udenlandske Livsforsikringsselskaber have beklaget sig over, at den aarlige Tilyækst i Selskabernes Præmiereserve, som finder Sted ved Fremgang i Virksomheden, beskattes som en Nettoindtægt. Præmiereserven har for Livsforsikring en principiel forskellig Betydning fra den, den har for Skadesforsikring, idet den nemlig ved Livsforsikring er, om jeg saa maa sige, de forsikredes Formue, der forvaltes af Selskabet med Sikkerhed for, at denne Formue vil komme til Udbetaling og tjene til Opfyldelse af Selskabets Forpligtelser overfor de forsikrede, medens det samme Forhold ikke er til Stede, hvor Talen er om Skadesforsikring. Uagtet der nu kan anføres adskillige Tilfælde, hvor den i Skattelovens § 16 omhandlede Regel for Beregningen af udenlandske Livsforsikringsselskabers Nettoindtægt vil føre til, at de paagældende Selskaber komme til at betale for lidt i Skat — jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, thi det er af mere livsforsikringsteknisk Beskaffenhed, men saadanne Tilfælde kunne paavises i ret stort Omfang —, er det dog ubestrideligt, at det, livsforsikringsteknik set, ikke er rigtigt, naar Loven for Livsforsikringsselskaberne foreskriver, at

Indtægt af Præmiereserven fra det foregaaende Aar og tilsvarende Udgift skal være Skatteberegningen uvedkommende. Det Lovforslag, vi i Dag have til Behandling, gaar nu ud paa for Fremtiden at erstatte dette ved ny Regler, der blive at udarbejde af Ministeren under Hensyn til, hvad det ved Loven om Livsforsikringsvirksomhed instituerede Forsikringsraad derom maatte foreslaa. Da der er fremkommet Klage over de tidligere Regler, finder jeg det dog rigtigt at oplyse dette Forhold lidt nærmere. Det er af særegen Interesse, fordi det har faaet en kompliceret Karakter derved, at der i den kommunale Skattelov i § 16, 3die Stykke, i Linie 9 er indløbet en Trykfejl af ejendommelig Natur. Der er nemlig her bortfaldet et Komma efter Ordet „Renter“, hvilket har medført, at naar Loven læses, vil man kunne gøre gældende, at den ikke stemmer med den Maade, hvorpaa Loven praktiseres, men derimod med den Maade, som den skulde praktiseres paa, hvis ikke dette Komma ved Trykningen var faldet ud — det er et ejendommeligt Eksempel paa, hvor nøjagtig man maa være ved Loves Affattelse. Jeg skal tillade mig at oplæse det paagældende Punktum. Der staar i Loven: „det bliver herved at iagttage, at Indtægt af Renter af Reserver fra tidligere Aar og af Tilskud fra Reassurandører, saavel som Udgifter af tilsvarende Beskaffenhed blive Beregningen uvedkommende“. Der skulde her staa: „det bliver herved at iagttage, at Indtægt af Renter, af Reserver fra tidligere Aar osv.“ Trykfejlen vilde kunne berettiggende udenlandske Selskaber til at sige, at det er Renten af Reserver fra tidligere Aar, der skulde være Beregningen uvedkommende, medens det er Renter og Reserver fra tidligere Aar. Ganske vist fremkommer der ved Udeladelsen af Kommaet ikke andet end en Sætningsmening og ikke nogen teknisk Mening, men i hvert Fald saaledes staar det. For saa vidt denne Bestemmelse ikke senere maatte blive forandret ved en Revision af Skattelovene i det hele taget, henleder jeg derfor den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa. — Som sagt, det er disse Klager og disse Vanskeligheder, man nu vil komme ud over, hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget. Det fremtræder ganske vist i Form af Tillæg til Lov om Livsforsikringsvirksomhed, men i Virkeligheden gaar det for Livsforsikringsselskabernes Vedkommende ud paa en Ophevelse af de Regler, der ere fastsatte i